

Kalevalaisten Naisten tervehdys inkerinsuomalaisten juhlaan (1970-luvulla)

Hyvät inkerinsuomalaiset. Kun puhutaan Suomen heimokansoista, luetaan inkeriläiset myös niihin. Mutta te olette enemmän kuin heimoa, te olette samaa kansaa, joka olosuhteiden pakosta on joutunut asumaan varsinaisen Suomenmaan rajojen ulkopuolella, mutta lähtökohta on ollut tämä maa vuosisatoja sitten, tulo tänne oli kuin paluuta takaisin. Te olette meille suomalaisille enemmän kuin heimolaisia, olette veljiä ja sisaria.

Kun tuon teille juhlaanne tervehdyksen Kalevalaisten Naisten edustajana, teen sen arvostaen ja kiitollisena siitä suuresta panoksesta minkä olette antaneet kalevalaisuudelle. Suomen suvun suurimman runonlaulajan kunnianimen saanut Larin Paraske oli inkeriläinen, Kalevalan Kullervo-runot ovat Inkerin lahjaa, myöhempien runonkerääjien saalis laulavasta Inkeristä on ollut runsas. Eikä ole laulun lahja vieläkään loppunut inkeriläisten parissa. Jokainen Inkeriläisten viesti antaa siitä näytteitä.

Tarvitsee viitata vain Kullervo-runojen merkitykseen Suomen kansalliselle taiteelle myöntääkseen sen kiitollisuuden syyn, mitä meidän suomalaisten on syytä tuntea Inkerille kulttuuriannista. Sibelius aloitti kalevalaisen kautensa Kullervo-sinfoniolla, mikä oli hänen läpimurtonsa musiikin maailmassa, Aleksis Kivi aloitti Kullervo-näytelmällään, myös Erkki loi näytelmänsä hänestä, Gallen-Kallela loi nuoren jäntevän Kullervon häntä orjana kohdanneen loukkauksen johdosta vihanhehkuisena, mutta maalasi myös suuren freskon jossa Kullervo, "mieskuningas" ratsastaa sotaan. Ja Helsingissä seisoo Sjöstrandin Kullervo-patsas. Kaikki nämä taideteokset liittyvät aikaan, jolloin Suomen kansa tarvitsi rohkaisua kypsymisessään itenäisyyttä vastaanottamaan.

On sanottu, että Kullervon kohtalossa kuvastuu Inkerin kansan tragiikka. Mutta se osoittaa myös, ettei orjaksi alistu se, joka on luotu vapautta varten. Suurimmat kärsimykset ovat pusertaneet hengen parhaat aarteet, runon hienoimmat helmet.